

linger en overveiende Indflydelse. Jeg troer altsaa, at med Hensyn til Alt i Finantsloven, som vedrører Ansættelse i Tal, der er Landstingets Indflydelse af en overordentlig ringe Betydning; i alt Fald faktisk. Jeg veed meget godt, at det theoretisk kan godtgjøres, at nægtet enhver Finantslov først skal forelægges i det andet Thing, er dog Landstingets Ret til at have Indflydelse paa dens endelige Afgjørelse accurat den samme som Folkethingets; men det ligger netop i Sagens Natur, at da Finantsloven skal komme ud, og man ikke her har den Udvei, der foreligger i andre Tilfælde, at man kan sige: „naar Rigsdagens tvende Afdelinger ikke kunne enes om en Beslutning, saa bliver det ved den bestaaende Tingenes Tilstand, og saa kommer Loven ikke ud“ — dette er aldeles uanvendeligt paa Finantsloven, den skal ud, — og da det er begrundet i Forholdenes Natur, at den først kommer til Landstinget paa et seent Stadium, bliver en fuldstændig Bearbejdelse af den hele Detail i alt Fald factisk umulig. Netop herfor maa Landstinget have den allerhøieste Ret og Opfordring til at vaage over, at ikke dets Andeel i Lovgivningsmyndigheden fratages det ved at drage ind under Finantsloven Spørgsmaal, der ikke retlig henhøre derunder. Der er en anden Side, som ogsaa her maa komme i Betragtning, og det er Hensynet til Hans Majestæts Prærogativ. Vel er i saa Henseende Regjeringen den Nærmeste til at vaage over samme, da det springer i Øinene, at det kongelige Veto ligeoverfor Finantsloven, skjøndt formelt uantasteligt, faktisk er ubrugeligt, og der altsaa maa være en meget stor Opfordring for Regjeringen til at vaage over, at ikke det kongelige Veto gjøres illusorisk ogsaa med Hensyn til andre Sager, hvis Afgjørelse ikke henhører under Finantsloven, men som man vil forsøge at drage ind under denne, men i den samme Grad som der i Regjeringen maatte vise sig en Tendens til at nærme sig en Ansættelse, som med Hensyn til de herhenhørende Spørgsmaal, maatte være fremherskende i Folkethinget, i samme Grad er Landstinget opfordret til at staa fast paa sin Ret. Jeg agter derfor at stemme for den bebudede Forordning, at nemlig det sidste Punktum i § 1 gaaer ud.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Jeg seer ikke, at den ærede Landstingsmand har anført Noget imod, at alle de Bestemmelser, der staae i Lovet, meget vel kunde staae i selve Finantsloven. Forsaavidt det forholdt sig saaledes, som den ærede Landstingsmand syntes at antage, at de 800 Rd. kun udtrykte Verdien af den legatmæssige Forpligtelse, da kunde jeg indrømme, at der var ikke Lidet, der kunde tale for hans Mening. Men dette er paa ingen Maade Tilfældet. Den legatmæssige Forpligtelse gik ikke ud paa, at Fersløse Høvedgaard skulde anvendes til Gæde for Enke, men kun at en Enke skulde have Bolig der, og jeg kan derfor ikke antage, at denne legatmæssige Forpligtelse strækker sig videre end til 100 Rd. Hvis man skulde gaae saa vidt i Medsættelsen igjennem Finantsloven, at man kom ned under den Sum, som maa antages at være Beberlaget for den legatmæssige Forpligtelse, ja saa vilde man efter min Mening gjøre et Brud paa den rigtige Fremgangsmaade; det kan jo ikke forhindres, at der ved Udøvelsen af en Myndighed kan begaaes Misbrug, og jeg maatte paa det Bestemteste vindicere den fulde Brug af det kongelige Veto, selv ligeoverfor Finantsloven; naar der indkom Noget i Finantsloven, som efter min Mening var et grovt Brud paa de Grundsaetninger, som maa følges, vilde jeg tilraade en Nægtelse af den kongelige Sanctio til Finantsloven. Da vil indtræde et af de Tilfælde, hvor der vil være en Conflict, som man saa maatte søge at faae Løst paa en af de sædvanlige Maader. Jeg skjønner saaledes virkelig aldeles ikke, at der kunde være nogen Betænkelighed ved, i Overensstemmelse med hvad der utallige Gange er skeet og vil skee, at optage denne lille Sag i Finantsloven. Jeg kunde maaskee sige, at der kunde have været Betænkeligheder, der kunde gaae i ganske modsat Retning af dem, der ere antydede her i Landstinget ved en saadan Tilspøining. Man kunde nemlig slutte som saa, at naar der i en Lov udtrykkelig er gjort en saadan Tilspøining med Hensyn til en i Loven optagen Bevilling, vilde deraf flyde den Indrømmelse, at i andre Love, hvor der ikke er gjort nogen saadan Tilspøining,